

Zpravodaj města Černovice a okolí

Černovicko

Nově opravená radnice
Foto: P. Matějka

LISTOPAD-PROSINEC

Cena 10,- Kč

č. 6

2015

Úvodník starosty města

Dobrý den, čtenáři našeho dvouměsíčníku. Dnes nebudu v úvodníku dlouze rekapitulovat, spíše se zamyslím nad budoucností. Naše město čekají nelehké úkoly a každý občan má právo vědět, kam se chce město ubírat. Jak s tou informací naložíte, je už na vás.

Winston Churchill sliboval v jednom ze svých projevů krev, pot a slzy. Tak hrozné to u nás určitě nebude, ovšem přiznejme si, že stojíme před problémy, které nedokážeme snadno řešit mávnutím kouzelného proutku (nebo dokonce mávnutím ruky na zasedání zastupitelstva).

Těžko říci, co je větší z problémů, které nyní trápí naše město – vyberu jeden, který je snad blíže řešení. Konečně se podařilo v zastupitelstvu prosadit výrazné odměny pro lékaře, který si zřídí a bude provozovat praxi v Černovicích. A to jak praktik pro dospělé, tak dětský lékař. Zastupitelstvo odsouhlasilo nákup nadstandardního bytu pro lékaře, obchod je již uzavřen a bonusy pro lékaře nabízíme. Město si naštěstí tyto bonusy může dovolit, a pokud vezmeme jen trochu rozum do hrsti, tak prostě s těmito výdaji musíme počítat. Snad přivedou zpět do Černovic kvalitní lékařskou péči pro každého.

Co bylo odsouhlaseno? Lékař může buď 5 let bydlet zdarma v našem bytě, nebo může za 1 Kč koupit parcelu, nebo dostane zadarmo na 5 let ordinaci, případně může také dostat jednorázový bonus ve výši 250 tisíc Kč. Samozřejmě si může vybrat jen jeden z bonusů, snad mu to pomůže rozjet praxi a fungovat zde pro všechny.

Pomůže to? Nevím. Ale něco zkusit musíme, protože všem už snad došlo, že samo od sebe se to nevyřeší. To už jsme si zkusili. Pokud za tuto cenu získáme nového praktika, dětského lékaře, lékárnu, pak je to laciná koupě. To jsou strategické služby, které potřebujeme.

A druhý z největších problémů? Ne, není to náměstí, i když i tento názor na zastupitelstvu během diskuse o lékařské péči zazněl (radši náměstí, než peníze pro doktora). Je to voda. Právě v den, kdy píši tento úvodník, jsem dostal na stůl petici, podepsanou všemi občany ze Stříteže, kterým již skoro měsíc neteče voda. A já jim nemohu nabídnout žádné krátkodobé řešení, protože neexistuje.

Omlouvám se všem, kteří měli potíže s vodou, ať už je to mojí vinou, nebo ne – je povinností obce zásobování vodou zajistit a už příliš často se to nedařilo, takže přeneseně to mou vinou je. Sucho prostě ukázalo naši slabost – nejsme připraveni a náš vodovod je děravý jak cedník. Chybí nám akumulace (vodojemy), zdroje jsou zanedbané a jen záplatujeme.

Jak dál? Sucho nebude výjimkou, spíše pravidlem. Opatření musí být lokální i celková, zahrnovat nové zdroje tam, kde je to třeba, krajinné úpravy a investice.

Můj aktuální plán nyní spočívá v následujících opatřeních. Aktuálně vyměnit komplet potrubí mezi zdroji vody ve Stříteži a obcí, abychom omezili úniky na minimum. Dotáhnout výměnu tak daleko, jak to bude možné. Již před měsícem jsem se spojil s hydrogeologickou firmou a společně hledáme nové zdroje v okolí Stříteže.

Pokud zdroje najdeme, dalším krokem by mělo být vybudování akumulární nádrže, tedy vodojemu. Když totiž letos hasiči přivezli vodu do Stříteže, museli ji vylít prostě do studny. Z 8 kubíků vody se 90 % vsáкло a jen zbytek doplnil vodu v potrubí.

Vododem ve Stříteži by pak bylo dobré napojit na vodovodní soustavu v Černovicích, abychom mohli vodu volně čerpat oběma směry. Vzdálenost od vodojemu není tak velká a získali bychom velkou nezávislost.

A když to nepůjde? Budeme hledat řešení dál.

Aktuálně jsou naštěstí dotace na zásobování pitnou vodou, ovšem nelze je použít na vše. S Vodakem tedy zaktualizujeme plán rozvoje vodovodů a kanalizací a musíme do systému masivně investovat. A teď přichází čas pro pana Churchilla – počítejte s tím, že náš vnitřní dluh v infrastruktuře je opravdu velký a vodné i stočné se bude zvyšovat. Je to nepříjemné, ovšem každý, komu týden nepoteče voda, si myslím rád připlatí pár korun za kubík vody, jen když to bude fungovat.

Možná potřebujeme utřít ránu, abychom si uvědomili, co je důležité, a co není. I když to tak nevypadá, konec článku je optimistický – bude to stát peníze, ale po nás zůstane něco funkčního a spolehlivého. Berme to tak, že kupujeme čistou vodu našim dětem.

Optimismus i v těžkých chvílích vám přeje

Jan Brožek, starosta města

Čert to vem, že dům shořel, hlavně že je po štěnicích.

Korejské přísloví

Prodej stavebních parcel

Foto	Popis	Adresa	Kontakt	Cena
	Město Černovice nabízí k prodeji parcely pro rodinné domy. Parcely od 720 do 1200 m ² , přípojky vody, elektřiny, kanalizace a plynu, asfaltová silnice.	Východní část Černovic ve směru od Svatavy/Věžné	Podatelna města Černovice Mariánské náměstí 718, 394 94 Černovice, posta@mestocernovice. cz, 565 492 102	350 Kč/m ² , pokud dojde ke kolaudaci stavby do 3 let od prodeje, pak 250 Kč/m ²

Rekapitulace usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Černovice konaného dne 2. září 2015

Zastupitelstvo města Černovice schvaluje:

- jako zapisovatelku Mgr. Jarmilu Kořinkovou a jako ověřovatele zápisu Ing. Jana Tíkala a Radka Hůlku
- navržený program zasedání dne 2. 9. 2015
- řešení plochy u prodejny železářství vybudováním podélných asfaltových parkovacích stání podél silnice a vydlážděním zbytku plochy včetně příjezdu k Myslivně
- zpevnění části místní komunikace v ulici Mírová dle předloženého nabídkového rozpočtu firmy Swietelsky
- realizaci přírodního zařízení s rekuperací do kuchyně základní školy včetně rekuperačního výměníku, dle nabídky ze dne 13. 7. 2015 v ceně 291.700,- Kč bez DPH
- rozpočtové opatření číslo 5
- ZÁMĚR prodeje pozemku číslo 1310/23 a části pozemku číslo 1310/1 v k.ú. Dobešov u Černovic
- ZÁMĚR koupě pozemku číslo 118 v k.ú. Dobešov u Černovic
- ZÁMĚR prodeje části pozemku číslo 451/1 v k.ú. Černovice u Tábora
- ZÁMĚR prodeje části pozemku číslo 837/3 v k.ú. Černovice u Tábora v rozsahu 230 m² (který odpovídá původní nájemní smlouvě z roku 2008)
- ZÁMĚR prodeje části pozemku číslo 1295/2 v k.ú. Dobešov u Černovic
- ZÁMĚR prodeje pozemku číslo 14/3 a částí pozemků číslo 14/4, 400/1, 514/1 a 515/2 v k.ú. Svatava u Černovic
- prodej části pozemku 1310/01 v k.ú. Dobešov u Černovic paní Daně Štěpánové
- podpis smlouvy číslo 1040007677/029 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene s firmou E.ON Distribuce, a.s.
- ZÁMĚR pronájmu pozemku číslo 149/2 v k.ú. Černovice u Tábora
- jednorázový příspěvek ve výši 1000 Kč rodičům dětí, nastupujících do 1. třídy ZŠ Černovice, splatný v září 2015
- realizaci střechy na budově Městského úřadu Černovice dle předložené nabídky pana Zdeňka Bůžka

Zastupitelstvo města Černovice bere na vědomí:

- kontrolu zápisu ze zasedání dne 15. 7. 2015
- studii na řešení prostoru Mariánského náměstí
- zprávu starosty o průběhu studentské soutěže na rekonstrukci kina
- rozpočtové opatření číslo 4
- stížnost pana Antonína Štefla

Zastupitelstvo města Černovice stanovuje:

- jako jediného uchazeče, se kterým bude jednat o prodeji části objektu Ozdravovny, firmu Senior House Eden s.r.o. (IČ 04093453)

Zastupitelstvo města Černovice pověřuje starostu:

- přípravou návrhu kupní smlouvy na prodej části objektu Ozdravovny firmě Senior House Eden, s.r.o. (IČ 04093453)
- poptáním maximálního množství asfaltového recyklátu z probíhajících oprav komunikací v Černovicích a okolí
- přípravou kupní nebo darovací smlouvy a dalších dokumentů, nutných pro převod sokolovny do majetku města

Rekapitulace usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Černovice konaného dne 7. října 2015

Zastupitelstvo města Černovice schvaluje:

- jako zapisovatelku Mgr. Jarmilu Kořínkovou a jako ověřovatele zápisu Ing. Jana Tíkala a Petra Vyhňálka
- navržený program zasedání dne 7. 10. 2015
- koupi bytu v Černovicích, U Mateřské školy 550, od pana Pavla Potočného, za cenu maximálně 1.130.000,- Kč, s tím, že tento byt bude přednostně využit jako motivační příspěvek pro lékaře
- poskytnutí motivačního příspěvku pro praktického lékaře a pro pediatra, který si zřídí praxi v Černovicích s ordinací dobou nejméně 15 hodin týdně a bude ji provozovat nejméně 5 let, takto:
- jednorázový příspěvek 250.000,- Kč, nebo
- pronájem obecního bytu za symbolickou 1 Kč na dobu 5 let s možností následného standardního nájmu bytu, nebo
- prodej parcely na stavbu RD za symbolickou 1 Kč (bude-li parcela k dispozici), nebo
- úhrada nájemného v ordinaci po dobu 5 let (tj. nájemné v místě a čase obvyklé),
- proplacení motivačního příspěvku ve výši 103.900,- Kč panu Janu Nemravovi a paní Bc. Janě Řeháčkové na základě jejich žádosti a splnění podmínky dokončení stavby dle článku 7 kupní smlouvy ze dne 19. 4. 2012, stanovených při podpisu kupní smlouvy na pozemek, a uzavření smlouvy o zániku předkupního práva města Černovice k pozemkům č.parc. 2200/34 a 2200/35 v k.ú. Černovice u Tábora, vzhledem ke splnění podmínky stanovené v článku 4, druhý odstavec, kupní smlouvy ze dne 19. 4. 2012
- rozpočtové opatření číslo 6
- zařazení žádosti paní Evy Knorrové ze dne 12. 6. 2015 a žádosti manželů Mileny a Josefa Vláškových ze dne 2. 10. 2015 do evidence žadatelů o umístění do Domova s pečovatelskou službou Černovice
- Pravidla pro přidělování bytů v Domě s pečovatelskou službou (DPS) Černovice
- pořadí žadatelů, kterým bude nabídnut uvolněný byt v DPS Černovice, takto: 1. manželé Milena a Josef VLÁŠKOVI, 2. Zdeňka VESELÁ, 3. Emilie HRONKOVÁ, 4. Božena BROŽKOVÁ, 5. Eva KNORROVÁ

- uzavření Dodatku č. 3 k nájemní smlouvě s firmou KOVANDOVI s.r.o.
- prodej pozemku č.parc. 1310/23 a části pozemku č.parc. 1310/1 v k.ú. Dobešov u Černovic panu Richardu Ješinovi, bytem Praha 4, Olbramovická 702/11, za cenu 100,- Kč/m², stanovenou jako cena v místě obvyklá
- prodej části pozemku č.parc. 451/1 v k.ú. Černovice u Tábora žadateli E.ON Distribuce, a.s., IČO 28085400, se sídlem České Budějovice, F.A.Gerstnera 2151/6, za cenu 100,- Kč/m², stanovenou jako cena v místě obvyklá
- prodej pozemku č.parc. 14/3 a částí pozemků č.parc. 14/4, 400/1, 514/1 a 515/2 v k.ú. Svatava u Černovic paní Věře Duchoňové, bytem Kladno 1, gen. Píky 2001, za cenu 100,- Kč/m², stanovenou jako cena v místě obvyklá, a to za podmínky současného prodeje pozemku č.parc. 290/8 v k.ú. Svatava u Černovic, jehož majitelkou je Věra Duchoňová, Městu Černovice
- pronájem pozemku č.parc. 149/2 v k.ú. Černovice u Tábora paní Ivaně Pluháčkové, bytem Černovice, Mariánské nám. 25, za účelem zřízení zahrádky; výše nájemného 1,- Kč/m² ročně
- pronájem pozemku č.parc. 120/1 a části pozemku č.parc. 120/4 v k.ú. Vlkosovice panu Petrovi Chalupskému, bytem Humpolec, Kletečná 32, za účelem pastviny; výše nájemného 0,20 Kč/m² ročně
- ZÁMĚR prodeje pozemků č.parc. 2085/33, 2224/1, 2231/3 a 4939/5 v k.ú. Černovice u Tábora
- ZÁMĚR prodeje pozemků č.parc. 3359/16 a 3359/22 v k.ú. Černovice u Tábora
- ZÁMĚR prodeje pozemku č.parc. 190/1 v k.ú. Černovice u Tábora, nebo jeho části, a budovy na parcele č. st. 804 v k.ú. Černovice u Tábora
- vyřazení majetku na základě inventarizace, dle seznamu likvidační komise ZŠ a MŠ Černovice ze dne 8. 7. 2015
- přidělení bytu č. 10 v domě čp. 740 v Černovicích, Družstevní ul., manželům Jiřímu a Radce Soldátovým, nyní bytem Lípová 315, Černovice, na dobu určitou do 15. 1. 2016
- prodej pozemků č.parc. 2085/10 a 2085/35 v k.ú. Černovice u Tábora panu Lukáši Vaničkovi, bytem Černovice, Táborská 149, za cenu 350,- Kč/m², stanovenou jako cena v místě obvyklá, splatnou do 60 dnů ode dne provedení vkladu vlastnického práva pro Lukáše Vanička do katastru nemovitostí, zřízení předkupního práva pro město Černovice při prodeji těchto pozemků panu Vaničkovi a vyhrazuje si, že k uzavření kupní smlouvy dojde až poté, kdy pan Lukáš Vaniček předloží starostovi města příslib banky o tom, že L.Vaničkovi ihned po převodu vlastnického práva poskytne úvěr na zaplacení kupní ceny pozemků

Zastupitelstvo města Černovice bere na vědomí:

- kontrolu zápisu ze zasedání dne 2. 9. 2015
- informace a zápis z dílčího přezkoumání hospodaření města Černovice dne 23. 9. 2015
- výsledek výběrového řízení na rekonstrukci vozidla CAS32 pro SDH Černovice

Zastupitelstvo města Černovice ukládá:

- finančnímu výboru a kontrolnímu výboru předložit Zastupitelstvu města Černovice do příštího zasedání zprávu o činnosti výboru za období 1. 1. – 31. 10. 2015

Zastupitelstvo města Černovice pověřuje starostu:

- podpisem smlouvy s firmou KOBIT - THZ s.r.o., se sídlem Tovární 123, 538 21 Slatiňany, IČO 15053920 (na rekonstrukci vozidla CAS32 pro SDH Černovice)
- nabídkou podmínek (motivačních příspěvků pro lékaře) prostřednictvím inzerce
- zveřejněním Pravidel pro přidělování bytů v Domě s pečovatelskou službou (DPS) Černovice

Zastupitelstvo města Černovice neschvaluje

- ZÁMĚR prodeje pozemku č.parc. 1342 v k.ú. Dobešov u Černovic

Zastupitelstvo města Černovice ruší

- usnesení č. 115/2015 ze dne 18. 6. 2015

Zastupitelstvo města Černovice přesouvá

- bod „Plánované investice v roce 2016“ na příští zasedání

8. ročník Zahradních slavností

Začal nový školní rok a Výchovný ústav hned první zářijovou sobotu otevřel bránu ústavní zahrady. Proč?

Zaměstnanci s děvčaty připravili již po osmé Zahradní slavnosti. Mnoho zdraví

chtivých konzumentů zeleniny vystálo trpělivě dlouhou frontu

a s ještě větší radostí si hosté pochutnávali na ještě zdravějších klobáskách a langosích. Všechny stánky nabízely zboží, které našlo svoje koupěchtivé zájemce. Modely předváděné na módních přehlídkách si vysloužily potlesk od pozorných obdivovatelů.

Vítr sice fučel ostošest, ale radost z podařeného odpoledne neodvál. Poděkování patří především návštěvníkům za stálý zájem, sponzorům, za každoroční podporu a organizátorům za neutuchající úsilí a nadšení.

P. S. Naštvané byly pouze ovce, protože se v jejich ohradě natřásal velký konkurent – velbloud.

D. Strnadová

Zprávy ze základní školy

První školní den

Naše škola přivítala po prázdninách 1. září nových prvňáčků. Pozdravit je přišel i pan starosta Bc. Jan Brožek spolu s ředitelem školy Mgr. Robertem Štefánkem.

Mgr. Iva Bartoňová

Přednáška o dravcích

Dne 23. září k nám do školy „přilétli“ dravci. Pán, co je cvičí, nám o nich dlouze vyprávěl, např. kolika se dožívají let, jak se cvičí, jaké mají druhy apod. Bylo to velmi zajímavé. Mohli jsme si je i pohladit a držet na ruce. Nakonec nám nechali vycvičené dravce prolétnout těsně nad hlavami.

I přesto, že počasí úplně nevyšlo, moc se nám to všem líbilo. Doufáme, že nás opět navštíví.

Tereza Janů, 6. třída

Turnaj v malé kopané

Dne 22. září se zúčastnili žáci naší školy okresního kola v malé kopané. Turnaj se odehrál za účasti 12 škol okresu na hřišti Pod Kalvárií v Pelhřimově. Po vydařeném vystoupení obsadili černovičtí žáci 1. místo a postoupili do krajského kola.

V základní skupině naši nejdříve porazili ZŠ Kamenici nad Lipou 2 : 1, poté ZŠ Pacov 1 : 0 a v posledním utkání skupiny ZŠ Počátky 2 : 0. Ze skupiny tedy postoupili jako vítěz do finálové skupiny.

Ve finálové skupině nejprve remizovali se ZŠ Krásovy domky Pelhřimov 0 : 0 a v posledním zápase zvítězili 2 : 0 nad ZŠ Na Pražské. Turnaj měl nakonec zajímavou zápletku, protože zápas ZŠ Krásovy domky Pelhřimov proti ZŠ Na Pražské Pelhřimov skončil také výsledkem 2 : 0. O konečném pořadí na prvních dvou místech museli – při stejném počtu bodů i skóre z finálové skupiny – rozhodnout mezi ZŠ Černovice a ZŠ Krásovy domky Pelhřimov penalty. Naši žáci udrželi nervy na uzdě a po vítězství 3 : 2 v penaltovém souboji si odvázejí první místo a postup do krajského kola. Turnaj odehráli tito žáci: brankář Martin Nowák, v poli Lukáš Pěnka, Jindřich Hůlka, David Pravda, Matěj Máca, David Svadba, Jiří Kos, Ondra Hodina.

Kaňkou na celém turnaji bylo zranění klíčového hráče Černovic Davida Pravdy ve druhém utkání s Pacovem. David byl úspěšným střelcem obou branek s Kamenicí a jedné s Pacovem. Ostatní branky přidali L. Pěnka 2, J. Hůlka 1 a M. Máca 1. V penaltovém rozstřelu skórovali L. Pěnka, J. Hůlka a brankář M. Nowák, který zároveň jednu penaltu chytil a posunul naše mužstvo do krajského kola.

Děkujeme všem zúčastněným za vzornou reprezentaci školy a přejeme hodně úspěchů v krajském kole.

Mgr. Josef Hadrava

Školní družina

Děti ze ŠD se setkaly v pruhaných tričkách, aby zahájily „Celoroční plavbu kolem světa“. Užily si spousty her a soutěží.

V krásném zářijovém počasí jsme vyrazili na ohýnek. Kromě opékání špekáčků jsme ještě stihli postavit spoustu domečků pro lesní skřítky.

Marcela Vránková

Exkurze do Českého krasu

15. září navštívila 7., 8. a 9. třída hrad Karlštejn a Koněpruské jeskyně.

Na Karlštejně jsme viděli mnoho zajímavého, např. českou Svatováclavskou korunu nebo ložnici panovníka Karla IV.

V nedaleko ležících Koněpruských jeskyních nás zaujaly krásné krápníkové útvary.

*Vendula Brabcová,
Barbora Šmídová, 9. tř.*

Návštěva synagogy v Nové Cerekvi

V rámci předmětu „Základy společenských věd“ se žáci osmé třídy vypravili 23. září na prohlídku nově zrekonstruované židovské synagogy v Nové Cerkvi.

Žáky přivítala místostarostka městyse – paní inženýrka Kejřová – a paní magistra Hodíková, bývalá učitelka černovické základní školy a zároveň jedna z těch, kteří mají obnovu cerekvické synagogy „na svědomí“. Oběma patří náš veliký dík za ochotu, vstřícnost a velice milý přístup.

Paní Hodíková děti seznámila s historií synagogy, zajímavě vyprávěla o osudech tamějších Židů, přiblížila židovské zvyky, svátky,... Nejednalo se ale o „suchý“ výklad. Povídání naší průvodkyně bylo protkáno osobními vzpomínkami, zážitky spojenými s rekonstrukcí objektu a v neposlední řadě i připomínkou zajímavých setkání s lidmi, kteří jsou s tímto místem nějak spojeni.

Po prohlídce synagogy následovala ještě návštěva Starého židovského hřbitova ze 17. století s náhrobky v aramejštině a hebrejštině a nového židovského hřbitova z poloviny 19. století.

Výprava do Nové Cerekve byla krátká, ale velice přínosná. Žáci získali mnoho nových informací a zároveň si připomněli i 70. výročí ukončení II. světové války.

Mgr. Marcela Kokšteínová, Mgr. Petra Novotná

Josafatské údolí

Žáci VI. třídy se v úterý 15. září vydali na podzimní putování, které jim mělo odhalit některá dosud neznámá a zajímavá místa v blízkosti Černovic.

Vláček – nebo spíše ponorka – zavezl poutníky do stanice Sudkův Důl. Odtud se vydali do stejnojmenné vesnice, kde si zdáli prohlédli středověkou tvrz. Pokračovali do obce Bezděčín, tam se posilnili svačinou a pak už mohli obdivovat krásy Josafatského údolí. Podzim se opravdu vyznamenal – cestu lemovaly keře obsypané trnkami, šípky, hlohem. Oblohu zdobily mraky, které vypadaly jako načechraná šlehačka. Otevíraly se krásné výhledy do krajiny. Někomu sice trochu čvachtalo v botách (tráva byla dost mokrá), ale na náladě to nikomu neubralo. Poslední část cesty – z Nových Dvorů na rozcestí Křeč-Vlčeves musela proběhnout v rychlejším tempu. Někdo sice brblal, ale nedalo se nic dělat. Linkový autobus (zpět do Černovic) na nikoho nepočká.

A co všechno – kromě obdivování se krásám přírody – děti ještě stihly? Schovávanou před různými nebezpečími, soutěž ve sběru „NEňáků“, hru „na klíšťa-ta“, „štronzo“, poznávání rostlin a živočichů a hlavně poznávání sebe navzájem.

Cesta Josafatským údolím (o kterém mnozí dosud neměli ani tušení) se všem líbila a už se těší na další zajímavé akce.

*M. Kokšteinová,
P. Novotná*

Koolečkárna 2015

Na první říjnovou sobotu připravila Pionýrská skupina Svidník pro příznivce šlapacích kol a pohybu v přírodě již osmé pokračování **Koolečkárny**. Počasí téměř ideálně cyklistické přilákalo na start dvanáct účastníků, což je účast celkem nízká.

Na startu všichni obdrželi mapky a popisy tras, a rozjeli se do „terénu“. Při putování plnily řadu předem připravených úkolů. A plnili poctivě.

Po silnicích, silničkách i cestách (ale i necestách) vedla trasa Koolečkárny západním směrem od Černovic. Koolečkáři postupně projeli přes Panské Mlýny, Cihelny, Vlčeves, Radenín k Chýnovu. Odtud se trasa vracela okolo Chýnovských jeskyní, Pořín, Bezděčín, Nechybu a Moudrov do cíle na RS Lhotka. Většina stihla projížďku ještě v dopoledních hodinách a tak odměnou nebyl jenom účastnický lístek tradiční „dopravní značička“, ale všichni, kdo chtěli, mohli ještě ochutnat výborný guláš, kterého něco málo zbylo z Klábosilova přesunu. A tak již nemuseli chvátat na oběd. Také „občerstvovna“ byla v permanenci. Našlo se něco pro každého

Trochu čísel na závěr: 12 „koolečkářů“ = 630 ujetých kilometrů. Tedy pro letošek.

Za dosavadních osm ročníků tak počet kilometrů narostl na 4623,5 km.

Škoda jenom, že i když letošní počasí bylo pro podzimní vyjížďku na kole jako dělané, mnohé příznivce cyklistiky ani toto nevlákalo ...

Koolečkárna se vydařila a doufáme, že se na dalších podobných akcičkách sejdem ještě v hojnějším počtu. Treba i dříve, než zase za rok na Koolečkárně 2016.

P.S. další čtěte na www.pssvidnik.com

Radek

Rodák Fr. Borovička a obrazy z Černovic

Několik desetiletí jsme se se ženou těšili doma se dvěma obrazy s černovickými náměty, které namaloval můj strýc František Borovička (oženil se se sestrou mého otce), rodák ze Svaté Anny.

Strýc učitel nemaloval obrazy na prodej, ale rozdával je v početném přibuzenstvu. I když byl jenom samouk, není to poznat.

Jak roky přibývají, člověk si uspořádává své věci. Zamýšlel jsem se nad tím, co s obrázky. Jako nejlepší se mi jevilo darovat je na výzdobu černovické radnice, pokud ta o ně bude mít zájem. V létě jsem tu možnost konzultoval s paní Šenoltovou z knihovny (znal jsem ji z dřívější doby, kdy jsem potřeboval doplnit nějaké údaje při pátrání po našem rodě Pařízků ze mlýna na Vackově). Při návštěvě jsem letos navštívil i matriku a k mému překvapení tady vidím, že kancelář již zdobí dva strýcovy obrazy. Když jsem se na to ptal bratrance Libora, sdělil mi, že snad je v minulosti věnoval sám jeho otec, autor obrazů.

V září jsem si konečně udělal výlet a obrazy do Černovic přivezl.

První obrázek se jmenuje „Mlýn na Vackově“. Namalován byl roku 1944, ale představuje mlýn tak, jak vypadal před požárem v roce 1929. Je pod sklem a má rozměr 34,5 x 24,5 cm. Nepoznal jsem, jestli je to olejomalba. O mlýně a nejen o něm, jsem napsal příspěvek do Zpravodaje č. 4/2008 s názvem „Vackovský mlýn a rod Pařízků“. Toto spojení trvalo po šest generací – 200 let. Narodil se tu i můj otec Otakar jako předposlední z deseti sourozenců. Pro všechny, které jsem znal, byl Vackov srdeční záležitostí. I pro mě má toto místo genius loci, i s tím co tam dnes zůstalo bez zbouraného mlýna. Když se tam zastavím, postojím ve dvoře, rozhlédnu se. Mám při tom takový zvláštní pocit. Obrázek byl zřejmě namalován pro některého z otcových bratrů. Po letech skončil u mě, protože jsem byl v přibuzenstvu znám, že se o rod zajímám.

Druhý obraz je ze září 1975 a je nazván „Z parku v Černovicích u Tábo-
ra“. Je to olejomalba na papírové desce
a má rozměr 50,5 x 40,0 cm. Vždy jsem
si představoval, že by to mohla být ta
krásná modřínová alej před zámekem.
Tento obrázek jsme dostali od strýčka,
krátce po namalování, na zkrášlení na-
šeho družstevního bytu v Praze.

Konečně se dostávám k osobě Fran-
tiška Borovičky – autora obrázků. Na-
rodil se 19. června 1902 ve Svaté Anně
u Černovic, jako druhé dítě (po sestře
Žofii), manželům Ladislavu a Jose-
fě Borovičkovým. Rodiče se zabýva-
li zhotovováním umělých květin (viz
článek od Františkovy sestry Žofie
„Výroba umělých květin v Černovi-

čích“ v Černovických rozhledech č. 7/1992). V roce 1904 se rodina odstěhovala
do Černovic. Protože móda té doby umělým květinám přála, obchodům se dařilo,
a tak si mohli v Černovicích roku 1911 koupit na náměstí dům č. 195.

V Černovicích začal také malý František chodit do školy. Když ukončil škol-
ní docházku, odešel do Českých Budějovic studovat na učitelský ústav. Po matu-
ritě nastoupil jako učitel na neplacené místo ve škole v Kosově Hoře u Sedlčan.
V obci je pěkný renezanční zámek. Strávil tady krušného půl roku, skromně se
živil kondicemi. Odchází učit do Nového Etyнку (dnes Nová Včelnice). Žení se
16. prosince 1926. Bere si Ludmilu Pařízkovou z vackovského mlýna, narozenou
15. srpna 1904. V Etyнку zakládá a řídí orchestr, aranžuje pro něj skladby. Hra-
jí i skladbu Julia Fučíka Marinarella. Sám ovládá hru na housle a kytaru. Význá
se v bylinách i kamenech, fotografuje, maluje obrázky. V Etyнку se manželům
23. 7. 1929 narodí jediný potomek – syn Libor. V roce 1946 se rodina stěhuje do
Jihlavy. František může učit řadu předmětů, má již aprobace na matematiku, fy-
ziku, chemii, přírodopis, hudební výchovu i kreslení. Zakládá tu dětský pěvecký
sbor, který diriguje, aranžuje skladby. Soubor vystupuje i v jihlavském divadle.
Postupně se v Jihlavě vypracuje na ředitele školy. Tuto funkci zastává až do od-
chodu do důchodu. Ale i v důchodu je často požádán, aby vzal suplování za ně-
kterého z nemocných učitelů. Umírá v Jihlavě 27. 7. 1978. Jeho žena Ludmila
ho přežije o 25 roků. Zemřela 14. dubna 2003 v nedožitých 99 letech. Oba jsou

pochováni, spolu s Františkovými rodiči, v hrobě č. 525 rodiny Borovičků na hřbitově v Černovicích. Jejich syn Libor žije v Brně a ve svých 86 letech se těší relativně dobrému zdraví. Jemu také patří můj dík za cenné informace.

Ještě taková zajímavost. Františkova sestra Žofie se provdala za Josefa Pařízka, bratra jeho ženy Ludmily. Ve zpravodaji Černovicko č. 3/2002 pan Rudolf Melichar napsal o Žofii, k jejím narozeninám, článek s názvem „104 let Žofie Pařízkové“. Krátce na to v Praze, 12. června 2002, zemřela.

Otakar Pařízek ml.

Informace z Farní charity Kamenice nad Lipou

Ve čtvrtek 8. října 2015 se od 14 hod. konal v prostorách fary Den otevřených dveří pro uživatele a širokou veřejnost. Návštěvníci měli možnost nahlédnout do zázemí pečovatelské služby, seznámit se podrobněji s naší činností, prohlédnout si zdravotní pomůcky, které v rámci naší služby nabízíme k zapůjčení. Nejvíce návštěvníky zajímal kolečkový schodolez, který jsme díky dárcům a podpoře města Kamenice nad Lipou v červnu zakoupili. Kreativní návštěvníci si mohli vyrobit srdíčkovou podzimní dekoraci. Uživatelům, kteří jsou na fotografiích nového kalendáře Farní charity pro rok 2016, byl kalendář slavnostně předán z rukou paní Vlasty Novákové, která snímky pořídila. Kalendář si můžete zakoupit přímo v kanceláři Farní charity, v obchůdku u pana Valeše Petra, v obchodě paní Jozové Aleny nebo v Městské knihovně v Kamenici

nad Lipou za 140,- Kč. Nákupem podpoříte pečovatelskou službu, která působí na území Kamenice nad Lipou, Černovicích a okolních obcí a v současné době pomáhá stovce méně soběstačných spoluobčanů. Pro všechny zúčastněné bylo odpoledne příjemným zážitkem a již při odchodu se těšili na další společné setkání.

Informujeme čtenáře o blížící se potravinové sbírce. Tato celorepubliková sbírka proběhne v Penny marketu v Kamenici nad Lipou v sobotu 21. listopadu od 7 do 17 hod. Vybrané potraviny budou použity pro osoby v tíživé sociální situaci v našem regionu ve spolupráci se sociálním oddělením v Kamenici nad Lipou a s Oblastní charitou Pelhřimov.

Při loňské sbírce bylo vybráno v Kamenici 289,5 kg potravin, které byly následně rozděleny mezi 45 osob či rodin z blízkého okolí.

Na druhou adventní neděli 6. prosince od 14 hod. se můžete těšit na Adventní charitativní koncert, který se bude konat v kostele Všech svatých v Kamenici nad Lipou již třetím rokem.

Tradiční Tříkrálová sbírka se bude konat v Černovicích a okolních obcích v sobotu 2. ledna 2016.

Více informací najdete na našich stránkách: www.kamenice.charita.cz

V případě dotazů nás můžete kontaktovat na tel. číslech:

731 402 983 – Koubová Jitka, ředitelka

733 755 837 – Mgr. Fedrová Ilona, sociální pracovnice

J. Koubová

KAMENICTVÍ SEVERA KAREL

KŘEMEŠNICKÁ 1946, PELHŘIMOV 393 01
TEL.: 565 323 360, 777 162 132

- VÝROBA A MONTÁŽE POMNÍKŮ, RÁMŮ A KRYCÍCH DESEK
- ROVNÁNÍ, ZHOTOVENÍ ZÁKLADŮ POD POMNÍKY
- PRODEJ HŘBITOVNÍCH DOPLŇKŮ
- ZHOTOVENÍ NÁPISŮ A PŘÍPISŮ
- PEČÍCÍ KAMENY

**SLEVA 10 %
NA ZAKÁZKY UZAVŘENÉ DO KONCE ROKU 2015**

ZAVOLEJTE, ZAKÁZKU PŘIJEDEME SJEDNAT OSOBNĚ

Rozhořel se nám další školní hasičský rok

Svou celoroční činnost už od začátku září zahájily přípravami/nácviky/tréninky na okresní soutěž kolektivu mladých hasičů (MH) na Černovicku.

Při černovickém SDH v kolektivu MH začalo vyvíjet svou činnost mladší družstvo MH, jsou to samí začátečníci z 2. a 3. třídy ZŠ, ale i tři caparti z MŠ. Na svých pravidelných schůzkách v černovické HZ každé úterý od 15.30 hod. do 17 hod. (v LC do 18 hod.) sbírají první hasičské vědomosti a dovednosti. A rodiče to bedlivě sledují a s činností dětí se snaží vedoucímu pomáhat.

Hlavně se v krátké době museli kluci naučit spoustu věcí, aby mohli v sobotu 17. října na hřišti i v těžkém terénu u Velké Chyšky obstát ve 2 disciplínách celoroční postupové soutěžní hry MH „Plamen 16“. A nevedlo se jim jako začátečníkům v okresní konkurenci 15 družstev špatně. Škoda, že jsme mj. pro zdravotní problémy nemohli do soutěže poslat na zkušenou všechny děti, tj. obě pětičlenné hlídky. Ve štafetě požárnických dvojic se naše složená hlídka umístila na 11. místě. Kromě 3 chybiček se ukázalo, jak jsou naši kluci ještě pomalí a neumí rychle běhat krátké úseky. V závodě hasičské všestrannosti (v tzv. braňáku) se naše hlídka umístila také na 11. místě. I tady je pro nás problém běh a k tomu fůra trestných minut za chyby na šesti kontrolních stanovištích. No, začínáme a je to pro kluky zkušenost, že na dobré výsledky je třeba se také dobře připravit (rychle běhat, rozvinovat a svinovat hadice, naučit se uzle, první pomoc s trojčipými šátky, střílet ze vzduchovky, aj.).

Teď našim malým členům MH začalo už trochu klidnější zimní období. Ale i tak jsou na obzoru další úkoly, např. nácvik kulturního programu na VVH černovického SDH 12. prosince, seznamování s hasičským nářadím a požární technikou, základy požární prevence, malování a kreslení do soutěže Požární ochrana očima dětí, seznámení a přípravy na březnové zkoušky k získání juniorských odznaků odborností MH, do toho různé výlety (už jsme se s rodiči zúčastnili dětské trasy Klábosila od čern. ZŠ až na Lhotku), k tomu i exkurze či besedy aj. A v dubnu zase nácviky na závěrečné tři disciplíny hry Plamen koncem května na LAS v Pacově. A bude tu na konci hasičského školního roku vyhodnocení soutěže jednotlivců a soutěže zmenšených družstev a odměny. A zase prázdniny, možná i s hasičským dětským táborem.

V nedalekém Benešově po prázdninách také rozjeli svou činnost mladí hasiči a připravovali se pod vedením Petra Vyhnálka na čtvrtěčních schůzkách na podobné disciplíny jako Černováci, ale už ve starší kategorii. Jejich problémy

jsou podobné jako u černovických MH a ještě k tomu musí překousnout další svou nevýhodu, že musí jako pátáci - šestáci měřit své síly a dovednosti v okresní soutěži Plamen se zkušenými osmáky – devátáky. A k tomu mají v družstvu i druháky – třetíáky. Nabízeli jsme jim sice výpomoc z rozpadlého černovického staršího družstva, ale Benešáci mají svou hrdost. No, ve Velké Chyšce se v sobotu moc snažili a nevypadalo to na první pohled špatně,

ale výsledky jsou neúprosné. Po 3 disciplínách v konkurenci 18 družstev je to se součtem 41 bodů zatím jen 17. místo. Ale nic není ještě ztraceno, a nemůžou být přece všichni jen nejlepší – první.

Černovický hasičský dorost pokračuje, ale už více rozmanitě než dosud. Schůzky 8 děvčat a 2 chlapců se konají v hasičárně pravidelně v sobotu od 16 hod. pod vedením Jindřišky Bílkové za pomoci Petry Větrovské. Podzimní příprava byla věnována hlavně závodu hasičské všestrannosti, tzv. braňáku v sobotu do Velké Chyšky.

Družstvo dorostenek (dorky) se pokusí obhájit postup do krajského kola, ale se ztrátou, protože v Chyšce obsadily jen 3. místo (pomalý běh a hodně trestných minut – šplh, přeskok, požární náradí). Pokud chtějí zase do kraje, tak musí uspět najaře ve všech 4 disciplínách (test PO, štafeta 4x 100 m, 100 m překážek, požární útok s vodou).

Novinkou jsou v našem kolektivu jednotlivci, dorostenci (Lukáš Bílek a Vojtěch Hnát z černovického rozpadlého staršího družstva MH) a dorostenky (zkušené Leona Ďásková a Anna Bílková, které se rozhodly soutěžit samy za sebe). V poměrně malé konkurenci se jim v braňáku vedlo velmi dobře. V mladších dorostencích vede těsně Vojta před Lukášem a ve starších dorostenkách Anča před Leonou. I jednotlivci musí najaře v Pacově uspět v dalších 3 disciplínách, aby mohli změřit své síly, dovednosti a znalosti v krajském kole.

Podobně jako mladí hasiči, tak i černovický dorost bude mít v průběhu roku svou poměrně bohatou činnost a bude se podílet i na kulturně sportovních akcích černovického hasičského sboru, který si bude v příštím roce připomínat už 140. výročí svého trvání.

Ř.

Pomocníci v nouzi – první černovické oběti fašismu z roku 1939

Autor *Židovského památníku Černovice* (2002) i autor stejnojmenné knihy (2012) Michael Deiml (narozený 1949) použil tento termín u čtyř spoluobčanů, kteří byli zatčeni současně s městským veterinářem MVDr. Emilem Tellerem. Jelikož se chystal rozšířit expozici uvnitř budovy na židovském hřbitově o jejich tablo, požádal mne o další informace k jejich životopisům. Současně se letos zajímal o černovické odbojáře pro svou diplomovou práci student Karlovy univerzity Vít Karták, jehož pradědem byl Antonín Šibra. Pokusil jsem se tedy uvést vše, co jsem o nich dosud zjistil v tomto jubilejním 70. roce od konce války.

Josef Růžička se narodil 18. 3. 1884 v blízkém Vintřově a vyučil se krejčím. Jeho otec Matěj byl také černovickým krejčím v č. 254, matka Antonie rozená Kaňková pocházela z nedaleké Vlčevse. Oženil se 16. 11. 1909 s Viktorií Kateřinou Vackovou, dcerou zámeckého sluhy. Po dobu jednoho roku před svatbou byl náčelníkem místní vlastenecké Sokolské jednoty. Na seznamu členů ochotnického spolku Bělohrobský je zapsán například roku 1910. Před první světovou válkou patřil k platicím členům odbočky Národní jednoty pošumavské, která pomáhala hájit a prosazovat práva Čechů v rakousko-uherském císařství. Podle tehdejšího zápisu byl už v roce 1912 majitelem domu č. 148 na Předměstí (dnes Tábořská ulice), kde potom celý život rodina žila. V roce 1918 se stal prvním důvěrníkem čerstvě založené strany národně sociální v obci a od prvních voleb v nové republice v létě 1919 byl po celou dobu jejího trvání členem městské rady. Dopisovatel *Krajinských listů* hodnotil v roce 1923 poválečné období v Černovicích nestranně a jmenovitě pochválil i tohoto radního: „Po převratu byli do zastupitelstva města zvoleni naši malozemědělci. ... Pracovníci ti mají v čele osoby spolehlivé a správně postupující. Benýšek, komíník, Jiráček, truhlář, Růžička, krejčí atd. jsou spolehlivou zárukou zdárného hospodaření v naší obci. Tím také prokázáno, že drobní lidé dovedou spravovati obec, jen když mají čisté ruce a poctivou snahu.“ Znovu byl radním zvolen v roce 1925 a po Benýškově odstěhování se z města se stal roku 1932 prvním radním. V mimořádných volbách roku 1933, uskutečněných proto, že klesl počet obyvatel pod dva tisíce, byl zvolen a vybrán za druhého radního. V posledních řádných volbách roku 1934 byl zvolen prvním náměstkem starosty. Byl i předsedou místní školní rady, ve které mimo jiné spolupracoval s židovským členem sklenářem Ottou Winternitzem. U gestapa byl obviněn i proto, že odepřel podepsat německý přípis, psaný tajemníkem.

Jan Josef Mádl se narodil 18. 1. 1896 v Černovicích č. 113 na Předměstí (Tábořská ulice) jako syn kupce Jana Mádla a Aloisie rozené Bednářové ze sousedství z č. 119. V jejich domě si pronajal byt i krám právě toho roku obchodník Antonín Janček. Malý Jan jako jeden ze dvou nežidovských dětí docházel na němčinu do synagogy k učiteli Mautnerovi. Za první světové války se v Rusku stal kapitánem legie. Po návratu byl učitelem v Moravských Křižánkách a rok v Lidmani, kde s dětmi navcičil zjevně prohutskou hru *Lesk kalicha*. Od roku 1922 do konce života učil na

černovické škole a zvelebil dům po otci přistavěním patra. Svými proslovy se pravidelně podílel na vzpomínkových oslavách v obci i okolí, v základu pomníku obětem války na náměstí je jím vypracovaný zápis na pergamenu. Za republiky vedl obecní kronikářské zápisy a popsal dějiny zdejších Židů v jedné z kapitol knihy editora Hugo Golda, vydané roku 1934 v Brně. V červenci 1924 byl zapsán v Kamenici nad Lipou jeho civilní sňatek s Jaroslavou Šídlovou, také učitelkou a dcerou řezníka v Černovicích. Do městské rady byl poprvé zvolen v roce 1929. Následně v roce 1931 odstoupil z funkce osvětového referenda, protože se nechtěl podílet na sporech mezi Sokolem a nově založeným Sportovním klubem. Byli totiž spolu s manželkou Jaroslavou aktivními členy obou těchto spolků. Třeba při divadelním představení SK v roce 1933 byl dirigentem orchestru. O rok později při Dnu brannosti vedl cvičení vojska i žactva školy s puškami. Po podzimních volbách 1934 se stal druhým radním. Na výzvu vlády k pomoci nezaměstnaným uvolnil na podzim 1937 své místo na Lidové hospodářské škole učitelskému nováčkovi Antonínu Bílému z Věžné. V roce 1938 byl jako poručík v záloze pověřen vedením branné výchovy všech mužů ve věku 40–60 let, která probíhala po šest týdnů každou neděli v sokolovně. Na začátku okupace se ohradil proti německému úřadování na radnici a uplácení příbuzných starosty. V koncentračním táboře byl prý usmrčen injekcí do srdce. Pozůstalá manželka se po osvobození zapojila do lidosprávy. Z města se odstěhovala do Prahy, když syn Jaroslav po únoru 1948 emigroval. A nakonec u něj v Austrálii zemřela.

Oldřich Řehka, narozený 7. března 1898 v Průhonicích, byl po skončení první světové války ještě účastníkem osvobozovacích bojů na Slovensku. V Černovicích se oženil v listopadu 1924 s dcerou řezníka a hostinského Marií Matoušovou z č. 93. Také jejich sňatek byl civilní. Potom působil jako hostinský a řezník na náměstí v č. 24. Týden před zatčením byl jedním z dvaceti řezníků, kteří podepsali 18. července 1939 petici za zachování MVDr. Tellera městským veterinářem. Společně s Antonínem Šibrou byl místními četníky udán už 19. července za rozšiřování letávků proti starostovi a tajemníkovi města. Ti dva ho následně nařklí z odcizení říšské vlajky z radnice na jaře toho roku. Nevíme, zda byl Řehka iniciátorem petice, ale známe další řezníky, kteří ji podepsali a jistě i proto se stali dalšími oběti gestapa. Byli to **Leopold Lipl** z č. 76 na rohu náměstí, který byl zatčen dvakrát, nejdříve v roce 1939 a potom 3. prosince 1944 při hromadném přepadu obce. Z tehdejších zatčených nepřežil věznění v Terezíně řezník **Rudolf Pravda**, narozený 2. prosince 1880 v Černovicích. Zemřel při návratu 30. května 1945. Kruté věznění přežili syn jeho bratrance řezník **Oskar Hora**, narozený roku 1905 v Poříně a Řehkův tchán – řezník i hostinský **Josef Matoušů**, narozený roku 1896 v Černovicích. Statečně se zachovali **představitelé Spolku rodáků v Praze**, kteří hned 6. února 1941 poslali soustrastný dopis k úmrtí Řehkově manželce Marii, jež vedla dál hostinskou živnost. Spolek tehdy uváděl jako nejmladšího mezi svými členy jejich sedmnáctiletého syna Zdeňka. Ten po nástupu komunistického režimu emigroval roku 1949 a žil v USA. Zemřel po návratu do Čech po roce 1989 mimo Černovice.

Obdobně statečně se zachovali pražští rodáci při posledním židovském pohřbu v Černovicích, neboť v červenci 1941 obdrželi písemný dík za soustrast od

rodiny Windovy, podepsaný paní Idou. Předseda středoškolský profesor **Alois Jirák** i jednatel důstojník **Rudolf Melichar** museli pro svou vlasteneckou minulost stejně odstoupit a spolek byl zakázán.

Antonín Šibra byl jediným přeživším ze spolutrpiteľů Emila Tellera. Narodil se stejnojmennému domkáři a Josefě rodem Hrdličkové 14. ledna 1897 v Černovicích č. 137 na Předměstí (Na potoce). Vyučil se truhlářem a jako mistr se přiznal k Marii Sládkové, dceři tesaře z č. 34 ve Svatavské ulici a tam provozoval živnost. Nezvykle se brali v Táboře 7. dubna 1923 a dožili se diamantové svatby (60 let manželství). Měli dvě dcery, Blanku a Marii, která dosud žije v rodné obci. Jako řemeslník byl uznávaný a oblíbený před i po válce. Víme, že pro školní tělocvičnu vyrobil roku 1924 některá nářadí, například části bradel. V roce 1938 dokonce inzeroval sklad rakví. Také opravoval nábytek a po znárodnění vedl dílnu, která patřila k nejlepším a byla vyhledávána i pro neobvyklé zakázky, vyžadující vysokou kvalitu. Od roku 1920 až do zrušení v padesátých letech patřil k oporám divadelních ochotníků, mezi lety 1945–1950 byl předsedou spolku.

Mezi pomocníky v nouzi by neměla chybět ani mladičká **Věra Šlejšková**, dcera obvodního lékaře MUDr. Františka Šlejšky, jenž se do Černovic přistěhoval v roce 1933. Odvážný čin při posledním židovském pohřbu již v době pronásledování Židů vylíčil ing. Pavel Janeček ve svých písemných *Vzpomínkách na život v domě čp. 116*, právě letos vydaných vlastním nákladem: „Věra byla i statečná holka. Příběh mi vyprávěla jedna kamarádka, která tu situaci viděla na vlastní oči. Když v květnu 1941 zemřel pan Karel Wind, poslední Žid v Černovicích, který umřel ještě před jejich kolektivním odvezením do koncentráků, vyvstal problém, kdo nebožtíka odveze furgonem na židovský hřbitov. Pan Podskálník poskytl vůz i koně, ale na kozlík usednout nechtěl a i ostatní přítomní sousedé se k tomu neměli. Obecně panovala obava, že kdyby se někdo angažoval ve prospěch Židů, mohli by ho za to Němci postihnout, třeba i zavřít. Z řad přihlížejících vystoupila Věra, sedla si na kozlík, vzala opratě a furgon rozjela. Jak ale koně byli zvyklí na těžší náklad, za chvíli se dali do klusu a Věrka je neuměla přinutit, aby jeli pomalu, důstojně, jak to situace vyžadovala. Takže kondukt, provázející rakev, důstojnost-nedůstojnost, se také musel dát do klusu, jinak by pozůstalým Věra s rakví ujela.“

V neposlední řadě k pomocníkům v nouzi rozhodně patří římskokatolický farář P. **Antonín Tůma**, narozený 12. ledna 1873 v Černovicích č. 198 na náměstí. Byl synem barvíře a radního i starosty Jana Tůmy a Kateřiny rozené Hromadníkové odtud. Po vystudování semináře v Českých Budějovicích slavil ve zdejší kostele kněžské prvotiny v létě 1896, stejně jako o tři roky dříve jeho starší bratr Václav. Od roku 1930 byl zdejší děkanem 15 let a na podzim 1945 odstoupil pro stáří. Zemřel roku 1955 v Táboře. V roce 1936 si oba bratři postavili v Černovicích vilu ve Lhotkové ulici. Za okupace Václav zemřel (1867–1941) a Antonín se choval často velmi statečně. Kupříkladu 20. dubna 1942 po smrti Jana Mádla veřejně oznámil: „Zítra bude mše za zemřelou rodinu Mádlovu.“ Nebo poslal až na poslední chvíli 28. března 1943 do Prahy židovské matriky, které museli všichni faráři odevzdat do 7. dubna

a byli k tomu vyzváni už 3. června 1940. Přes panující hrůzovládu se na podzim 1941 odvážil zachránit rodinu vězněného MVDr. Tellerera. Jeho postup jsem popsal podrobně v knize *Černovicko rok po roce*. Oba synové přežili obě diktatury. Starší celou dobu v Černovicích, kde se stal v jednadvacátém století správcem Židovského památníku. Podobně statečně se zachovali děkan Tůma a budějovický vikář Cais i v případě dalšího smíšeného manželství: 19. května 1943 požádal děkan o souhlas se křtem Evy Ludmily Krausové, narozené 1934 v Praze, „snad bez vyznání, která zde po dobu své školní návštěvy tedy skoro 3 roky vyučování římsko-katolického náboženství s velmi dobrým prospěchem ve škole se zúčastňovala a její rodičové, otec Jan (správně Josef) Kraus, nyní od druhé války bez vyznání, dříve katolík, a matka Marie, rozená Jiráková, katolička, její pokřtění si přejí. Změnu náboženství otec dnes ohlásil okresnímu úřadu. Dvě jejich mladší dcery, které se narodily v Pelhřimově v nemocnici, tamtéž obřadem církve římsko-katolické ihned po narození pokřtěny byly.“ Josef Kraus pocházel z Prahy a kromě neúspěšného prodejce věnců byl hostinským v bývalém pivovaru, Marie Jiráková byla dcera zdejšího tesaře Jana Jiráka. Pokřtěné dcery se všechny později vdaly mimo Černovice. Vikář, který odpovídal obratem 20. května 1943 kladně ve třech větech, byl za podobné činy později gestapem zatčen a vězněn do konce války v Terezíně.

Jiří Turek

VZPOMÍNKA NA ČERNOVICKÉHO FOTBALISTU

Oldřich Brabec

22. února 1961 – 14. října 2015

Zpráva o odchodu člověka, který byl pro většinu z nás blízký, působí jako náhlý studený stín. Poslední rozloučení s 54letým Oldřichem Brabcem se konalo v tábořské obřadní síni v pondělí 19. října 2015 za hojně účasti nejen černovických občanů, ale i kamarádů a zástupců fotbalového oddílu místního Sokola.

Olda začínal s fotbalem v sedmdesátých letech, kdy již hrával za žáčky základní školy. Po té se přes mužstvo dorostu vypracoval do kolektivu dospělých. Tehdy jako 20letý byl i u druhého postupu místních fotbalistů do krajské soutěže v tehdejší Jihočeském kraji. To se psal rok 1977/78. O osm let později byl zvolen kapitánem mužstva dospělých, zároveň svědomitě plnil i povinnosti hospodáře a člena výboru fotbalového oddílu. Po ukončení aktivní sportovní činnosti ještě mnohokrát nastoupil za starší, dříve narozené fotbalisty k přátelským či turnajovým utkáním. Sportovcům ochotně pomáhal i v kultuře s pořádáním nejrůznějších společenských akcí. Ke sportu vedl i syna Martina.

V civilním životě byl skromný, pracovitý a pokorný, vždy tvrdý k sobě, ale otevřený ke každému z nás. Škoda jen, že odešel tak mladý tam, kam každý z nás jednoho dne také dorazí.

Oldo, děkujeme a nezapomeneme.

P. Podskalník, sekretář oddílu kopané

Funerální památky v Černovicích a okolí 2.

Černovice

V Černovicích na hřbitově se až do roku 1987, kdy byl zničen vandaly, nacházel hrob dcery majitele černovického panství Vincence Zessnera ze Spitzenbergu, která zemřela v Praze dne 18. ledna 1821 ve věku 16 let a byla převezena do Černovic a zde pohřbena od Jiljího Filka, chýnovského děkana 22. ledna t.r.

Hier ruht Maria Anna
Tochter Herrn Vinzenz
Freiherr von Zessner-Spitzenberg
k.k.Kämmerer etc, etc der Zeit
Herr auf Černovic, und der
Frau Maria Anna geb.
Reichsfreiiin von Elmpt-Damerscheid
geboren an 15. März 1804
gesterb.an 18. Jänner 1821

*(Zde odpočívá Marie Anna
dcera pana Vincence
svobodného pána ze Zessner-
Spitzenbergu
c.k.komořího atd, atd, ten čas
pána na Černovicích, a paní
Marie Anny rozené
říšské svobodné paní z Elmpt-
Damerscheidu
narozená 15. března 1804
zemřelá 18. ledna 1821)*

Panu Vincenci Zesnerovi se kromě zde pohřbené dcery Marie Anny pocházející z druhého manželství, narodilo v Černovicích s třetí manželkou několik dětí: r. 1812 syn Julius, r. 1823 syn Alfréd, r. 1815 dcera Marie a r. 1817 syn Eduard. Z nich zemřel již r. 1814 syn Julius a téhož roku i syn Alfréd. Oba byli pohřbeni rovněž v Černovicích, bohužel jejich náhrobky se nedochovaly.

Další památkou na černovickém hřbitově je hrobka bývalého správce černovického panství Adolfa Purgarta a jeho manželky, kteří zemřeli r. 1853.

Zde odpočívá
Pán Adolf Purghart
knížecí schönburský vrchní
zprávce z Černovic
zemřel 9. května 1853 v 39 roce
stáří svého
Po boku jeho manželka
Paní Mathilda Purghart
roz.Pilc, zemř. 27. května 1853
v 28. roce věku svého.

Pozn:

Freiherr, Freiin (též baron) = šlechtický titul pocházející z latinského *baron liberi*, tj. svobodný pán.

Adolfu Purghartovi bude věnována větší pozornost v samostatném článku v příštím čísle časopisu Černovicko.

Jan Podhola

Klábosilův noční přesun 2015

Dvacátý třetí ročník Klábosilova nočního přesunu letos proběhl v pátek 2.října. Jak je u této akce v posledních letech zvykem, připravené úkoly jsou "navázány" na nějaké téma. Letos jsme zvolili téma - 50 let Večerníčku. Počasí jako na objednávku přálo všem účastníkům. Po částečně prosluněném pátku přišla bezoblačná noc, byť s troškou větru, což ale nic neubralo na náladě pochodníků .

I v letošním ročníku jsme kromě tradičních tras ještě připravili jednu loňskou novinku, „trasu“ *geocachingu*.

Pro ty nejmenší a nejmladší účastníky začal pochod po 19. hodině u Základní školy v Černovicích. Postupně se na putování směrem na RS Lhotka vydalo 149 pochodníků, věku víc než rozmanitého. Nejmladší účastníci toho zřejmě zatím moc nenapochodovali, protože teprve před nedávnem oslavili první narozeniny. Ale ani téměř sedmdesát sedm let není problém k účasti na putování. Objevení a vyřešení dvaceti rozmanitých pohádkových úkolů, porůznu poschovávaných během pětikilometrového putování nebylo pro „ostřílené borce“ žádným problémem. Za správné odpovědi se na konci putování dostalo každému patričné odměny, vždyť

vlastnoručně opečený vuřt na ohni a nějaká ta mlsačka přišla po takovém výkonu vhod. Pro malé pochodníky byly připraveny ještě drobné hry a soutěže, ale letos nebyly tak využívány, protože „těžkou konkurencí“ a větším lákadlem bylo promítané pásmo Večerníčků. Snad všichni účastníci si nějaký ten kousek stihli prohlédnout. Ale i poslech či zanotování známých country (i jiných) písní s pelhřimovskou kapelou měl své příznivce. Někteří ještě poseděli u ohně a potom si všichni na cestu domů přibalili pamětní lístek a „placku“ s Večerníčkem.

Patnáctikilometrové putování letos startovalo nedaleko Chválkova, což mnozí netušili, protože na místo startu se sice dostali autobusem, ale zavázané oči orientaci přece jenom ztíží. Ke Lhotce vedla trasa okolo Benešova, hájoven Na hřebenu, St. Hutě a Eustachu ke Stružkám. Na trase bylo připraveno šest stanovišť s úkoly. Ale ne všem se podařilo úkoly na této trase objevit, a pokud ano, „pohádkové-večerníčkové“ znalosti nebyly vždy stoprocentní. Ale tak už to bývá ... Byť není přesun závod, k hodnocení splnění úkolů a dosaženého času došlo samozřejmě i letos. V tom bylo nejlepší družstvo „Boka seniors“ z Bohdalína. Tentokrát druhou příčku obsadila „Horská pitcha“ z Pelhřimova. Černovicko-kamenické uskupení „Outloni“ bylo třetí. Všechna tato družstva jsou pravidelnými a dlouholetými účastníky našeho pochodu a nabyté zkušenosti zúročili v letošním umístění. Celkem se na tuto trasu vydalo 227 pochodníků v 37 různě početných družstvech.

Na dvacetikilometrové putování se letos vydalo 17 družstev = 81 pochodník. Na start nedaleko Mnichu je také čekala cesta autobusem. Tito pochodníci měli projít trasu přes Bořetín, Mnich, Betlém, Bohdalín a Stružky. I na tato družstva čekaly poschovávané úkoly v průběhu putování. Cíl nakonec našli všichni, byť cestovní útrapy byly různé. V hodnocení dopadly nejlépe „(o)Bludičky“. Téměř domácí „Škorpioní“ byli druzí a třetí místo obsadili také tradiční účastníci „Nočníci“.

Putování dlouhé dvacet pět kilometrů začalo ze stejného bodu jako dvacítká. Postupně se na trasu vydalo 10 družstev s 42 účastníky. I na tyto pochodníky čekal gulášek na Lhotce, ale před tím zamířili přes Mnich, Bukovku, Vodnou, N.Ves, Včelničku a Eustach. V hodnocení nejlépe dopadl kamenický „Čtyřlístek“, stejně jako vloni. Družstvo „To dáme!!“ z Kardašovy Řečice bylo druhé. „Dopijem a půjdeme“ obsadilo třetí příčku. Vesměs i tady se jedná o ostřílené borce z předchozích ročníků. Asi se projevuje znalost „prostředí“, i když každý rok vedou trasy jinudy.

Letošní pětaticítka startovala také nedaleko Mnichu, jen trasa byla o těch deset kilometrů delší. Borci procházeli N. Mnich, Dívčí Kopy, Rodínov, Lhotu, Antonku, Pravíkov, Babínku a vrch Kamírák. Všechna 4 družstva s 15 pochodníky se trasy a úkolů zhostila na výbornou (a možná ještě lépe) a po osmi až šestnáctihodinovém putování došli na Lhotku. I tady se hodnotilo a nejlépe dopadlo družstvo „S-ranečky“ z Prahy. Jindřichohradecký „Červený trpaslík“ obsadil tentokrát druhé místo. „Prasopsíci“ z Pelhřimova obhájili loňské třetí místo. A zmiňovaných 16 hodin na trase putovali „Bulánci“ (Pelhřimov). To je pořádná porce ...

Protipólem Klábosilova bloudění byl pro příznivce GPS navigace připraven „geocaching“.

Loňskou novinku přesunu vyzkoušeli letos pouze 4 „kačeři“ (1 družstvo). Pro tuto trasu bylo připraveno osm kontrolních bodů – „kešek“, v různých končinách, přibližně v jižním směru od Lhotky. Družstva dostala po zápisu souřadnice již zmíněných osmi kešek a bylo jenom na nich, jaký postup si zvolí a kdy vyjdou na trasu. Nemuseli všechny body najít, ale počasí a snaha užít nějaký ten zajímavý zážitek přiměl pochodníky k objevení všech schránek. Délka trasy činila přibližně dvacet osm kilometrů. Výsledky = první „Kabama“.

Letošním společným úkolem všech účastníků bylo přinést cokoliv, co by mělo nějakou souvislost s Večerníčkem. Ani letos pochodníci nezklamali a přerозličné povětšinou přírodniny nosili do cíle.

Dalším úkolem bylo složení a přednesení krátkého blahopřání k oslavě 50 let tohoto úspěšného dětského pořadu. Výtvary to byly rozhodně zajímavé.

Myslím ale, že náš obdiv zaslouží všichni, od těch úplně maličkých až po ty nejstarší, kteří se na jednotlivé trasy vydali a úspěšně se také navrátili. Kdo si myslí něco jiného, ať to příští rok zkusí také.

Gulášek, na který se všichni těšili už od startu, byl opět výborný a všichni si ho pochvalovali.

Vše snad proběhlo k všeobecné spokojenosti a byť unavení, ale spokojení účastníci již při odjezdu hovořili o účasti na ročníku s číslem 24 = rádi přijedou za rok opět (což je největší odměna pro pořadatele).

Nesmíme ale zapomenout ani na ty, kteří nám pomáhají ke zdárnému průběhu akce a bez kterých by to vše jen těžko šlo – MěÚ Černovice, Základní škola a školní jídelna Černovice, Maso-uzeniny Pelíšek, Sokol Černovice, ÚSP Lidmaň, Opeko Choustník, Potraviný J. Dundr, Zelenina p.Vyhnálek. ... a zvláště pak kuchařkám ze Základní školy v Černovicích. Děkujeme.

Za přípravu a realizaci promítání také dík Broken Bones.

Osobně chci ještě říci Dík všem, kteří se podílejí na přípravě a realizaci „našeho Klábosila“.

Takže ahoj za rok.

P.S. pro úplnost – 518 účastníků

Radek

Další informace na www.pssvidnik.wz.cz

NNNN sobě

Skončily divadelní prázdniny a tak divadelní frakce NNNN Černovická senilní připravila sobě a svým přátelům novou inscenaci – hru autorů Smoljaka a Svěráka České nebe. Ačkoliv herci věnovali nastudování mnoho úsilí po dobu více než půl roku, stále se projevovala obava, daná mj. nemožností sejít se v kompletním obsazení, že představení skončí fiaskem. Jedinou nadějí tak zůstávala osoba nápovědy, která se tak stala mimoděk hlavní postavou. Musím ale říci, že obava byla zcela zbytečná. Herci předvedli obdivuhodný výkon a tak postava nápovědy „vstupovala“ do děje velmi sporadicky.

Zleva: sv. Václav, Jan Amos Komenský, praotec Čech, Jan Hus

Představení tak probíhalo plynule a vtipný text známé autorské dvojice byl ještě „kořeněn“ vlastními replikami i drobnými a roztomilými zaškokbrtnutími.

Nemalou úlohu v příjemném sledování děje tvořily i dekorace a kostýmy, při nichž např. cvičební úbor M. Tyrše působil dojmem, že pochází z jeho mladých let a tělocvičných začátků. Ačkoliv autoři textu ve svém cimrmanovském divadle vycházejí z antické tradice a i ženské role svěřují mužům, zde byla zvolena forma částečně opačná, a proto si velké ovace vysloužil mj. tanec babičky B. Němcové v mužském provedení na slova písně „Proč bychom se netěšili ...“.

Všichni přihlízející, včetně samotných herců, kteří rozhodně nemají ambice stanout na prknech Zlaté kapličky, se výtečně bavili a protože nadšení nebralo konce, došlo k rozhodnutí představení přesunout z domácího prostředí do sálu pohostinství v Moravci. Aby ale i černovičtí občané nebyli ochuzeni o „následovníky“

Karel Havlíček Borovský promlouvající

Miroslav Tyrš předvíčující

Babička Boženy Němcové tančící

Maršálek Radecký příkazující

divadelního spolku Bělohrobský, necht' sledují zprávy kulturní komise, která po dohodě s Černovickou senilní připravuje představení i v Černovicích.

Co říci a napsat závěrem. Příjemný večer plný pohody v sympatickém prostředí, naplněný humorem a vtipem, jaké by měl každý mnohokrát ročně zažít. Myslí, že slova jako super či cool by nevystihla podstatu. Proto použiji výraz ze svých mladých let pro dobře připravenou a odvedenou zábavu – byla to hlína.

Jan Podhola

Život tropí hlouposti a my je fotografujeme

Kděpak je sever? Asi jiným směrem!

Obchod, který nám stále chybí?

Jan Podhola

Městská knihovna Černovice

Z nových knih

Pro dospělé

Vondruška V.	– Fiorella a záhada mrtvého netopýra
Howell D.	– Naboso
Hartl P.	– Obelháni, podvedeni a převychování
Cervanová M.	– Případ Ludmily Cervanové
Cooper N.	– Tudy cesta nevede
Toulová E.	– Sedmero vran
Javořícká, Pittnerová...	– Střídavé štěstí
Martigli C. A.	– Kacíř
Hornánová M. M.	– Nechtěná msta
Hornánová M. M.	– Vyděděná
Canin E.	– Ani králové ani hvězdy
Výroubal J.	– Přístav poslední naděje
Heldt D.	– Dovolená s tátou
McNab A.	– Agresor
Kalenda F.	– Ordál
Keleová-Vasilková T.	– Já a on
Keleová- Vasilková T.	– Kouzlo všednosti
Keleová-Vasilková T.	– Lék na smutek
Hrubý D.	– Pražské příběhy
Graber G. S.	– Historie SS
Vokolek V.	– Neznámé Čechy 7
Röllke K., F.	– Orchideje
Pohl F.	– Varroáza
Kučera V., Rychlík J.	– Historie, mýty, jízdní řády
Prowseová A.	– Z lásky k vám
Neuner P., Zulehner P., M.	– Přijď království tvé
Cílek R.	– Běda tomu, kdo vyčnívá z řady
Nachtmanová P.	– Hodinová manželka Eva
Vaculík L.	– Jsme v nebi
Kessler L.	– Baltská spojka
Rendtorff R.	– Hebrejská bible a dějiny
Škoda M.	– Velké říše kočovníků
Čechova D.	– Padaná letní jablka
Antoine de Saint-Exupéry	– Dopis rukojmímu
Erri De Luca	– Boží hora
Sharma R., S.	– Kdo bude plakat, až tady nebudeš?

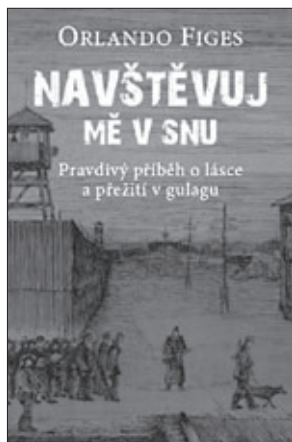
Pro děti

Šottnerová D.	– Adventní čas
Jechová Š.	– Pohádky a bajky k povídání
Rusellová R., R.	– Deník mimoňky
Popprová A.	– Čekání na Vánoce
Kosková Třísková L.	– Ondráškova abeceda
Šimánek L.	– Cesty za dobrodružstvím
Březinová I.	– Žofinka Ofinka

TIP NA KNIHU

ORLANDO FIGES – NAVŠTĚVUJ MĚ VE SNU

pravdivý příběh o lásce a přežití v gulagu

Jak je již v podtitulu uvedeno, jedná se o skutečný mimořádný příběh dvou Moskvanů Lva a Světlany, které čtrnáct let rozdělovala II. světová válka a následně gulag.

Dokladem o jejich lásce je soubor 1500 dopisů, ve kterých Lev zaznamenává těžký život v gulagu Pečora a Světlana život v poválečné Moskvě. Dopisy neprošly cenzurou a přes ostnatý drát lágru je pašovali dělníci a úředníci.

Zachycují neuvěřitelný příběh dvojice, kterou smetly historické události a kterou vzájemná oddanost udržel při životě.

„snažila jsem se vyhnout kontrolorům, kteří procházeli vagonem a kontrolovali všem lístky a dokumenty; měla jsem skloněnou hlavu a na sobě uniformu a snažila jsem se, aby si mě nevšimli. Jeden z nich však ke mně přišel a chtěl mě z vlaku vysadit a odvést mě k výslechu. Jak bych vysvětlila falešnou jízdenku? Neměla jsem tušení, komu patří – a možná na ní bylo mužské jméno, a dokonce jsem ani nevěděla, kam údajně jedu. Nemohla jsem si dovolit povědět, kam ve skutečnosti jedu. Navíc jsem měla ten lístek vrátit důstojníkovi. Ale nakonec mi ostatní pasažéři, kteří byli všichni vojáci a pokládali mě za jednu z nich, přišli na pomoc a začali se v přátelském duchu hádat s kontrolorem; jestli něco není v pořádku, tvrdili, není to její chyba! A on mě nechal jet dál.“

Studená medaile

Tak by se nějak nechal nazvat výsledek letošního závodu Mistrovství ČR ve střelbě z malorážky v disciplíně 3 x 20 ran. **Medaile je to bronzová** v soutěži družstev a domů z Plzně si ji vezou **Šárka Jandová s Vladčkou Jirákovou a Katkou Michálkovou**. Závod trval přes dvě hodiny v teplotě, no spíš chladu, **necelých 8 °C**. Tak to dopadlo, ale jak nám to začalo?

Už koncem srpna na soustředění jsem začal tušit, že Šárka bude tahounem týmu. Letošní sezónu projela v pohodovém stylu a výsledky se taky ukázaly. Vladka svojí pracovitostí a trpělivostí svoji formu taky stabilizovala, ale Katka trénink za tréninkem řešila potíže s očima. Vyzkoušeli jsme nespočet možných nastavení mířidel u zbraně, očního specialistu v Plzni a krůček po krůčku jsme postupovali dopředu. Své sebevědomí si upevnila na finále Poháru talentované mládeže v Plzni. Ve vzduchovce byla čtvrtá a právě v polohovém závodě brala obrovský pohár za druhé místo. Teď jen u všech třech udržet formu.

Naši střelci na mistrovství republiky

Zleva: Petr Nymburský, Vladka Jiráková, Katka Michálková, Dominik Klimeš, Klárka Ziková, Petr Zíka a Šárka Jandová.

Střelba vkleče Šárka Jandová

Píšu tady o závodu 3 x 20 ran – tzv. polohovce. Napadlo mě, že vlastně málokdo ví, o čem je řeč. Pokusím se tedy vysvětlit. Takže od začátku. Střílí se z malorážky („malá“ kulová zbraň vážící okolo 6 kg) na venkovní střelnici za jakéhokoli počasí. Vzdálenost terče 50 metrů. Název „polohovka“ proto, že se jedná o střelbu ve třech polohách – vkleče, vleže a nakonec vestoje. A pozor! Není to tak, že si střelíte 20 ran klečáka, dojdete si na kafe, pak si dáte ležáka a po obědě se nějak uplácá stoják. To fakt ne!

Začíná se 15 minut přípravou a nástrelem – cca 15 ran vkleče. Za tu dobu se sice slušně nastřelíte, zato noha, na které se klečíte, zdřevění a cítíte botu, na které se sedíte, až někde A tak začne závod – 20 ran vkleče. Od té doby běží čas 1 hod 50 min. Po prvních dvaceti závodních ranách se už těžce zvedáte. Takže trochu napít, něco dobrého sníst – kousek čokolády, sušenky a pokud máte ještě náladu, tak na pokec s trenérem. Ten se zase tváří, jako když mu ulítly všechny včely a vy nevíte proč. Vždyť mě ulítla jen jedna – dvě! Tak i to jsem přežila, teď rychle přestavět zbraň na střelbu vleže. Hlavně všechny šrouby dobře přitáhnout a jdeme si „odpočinout“. Pěkně lehnout a začneme nástřel. Musí se opět sladit mířidla pro novou polohu, protože je všechno jinak. Opět cca 15 ran, někdy i víc. A teď můžeme do závodu. Odpočinek to zase není, to je teda mazec. Občas foukne vítr, sluníčko zasnívá, mráček ho schová a ta hnusná zima. A tohle všechno má

vliv na výsledek každé rány. Tak 20 ran mám za sebou a zase nahoru. Všechno se opakuje. Něco kousnout, napít a pokecat si fakt nejdu. Za tu osmu vleže, i když mi ji vzal vítr, bych to slízla. Radši si odskočím. Čeká mě poslední disciplína – střelba vstoje! Opět všechno přešroubovat a nastavit. Posunout odkládací stojan, připravit náboje. Už teď mě bolí záda a nohy. Tak pěkně stoupnout, usadit si zbraň k tělu a jdem na nástřel. To je zima, že nemůžu ani mačkat spoušť. Klepu se jako ratlík. A tohle jsou ty chvílky, kdy se ukáže síla dobrého střelce. Střelba z malorážky ve stoje je nejnáročnější. Připomenu jenom, že terč je stále na 50 metrů (teď už vám připadá strašně daleko) a velikost desítky je pořád pouhý 1 cm!!!!

Střelba vstoje Vlad'ka Jiráková

Tak začínáme. Nástřel dáme jen tak 10–15 ran. Fuj, já už nemůžu a ještě mě čeká 20 závodních. A čas je nesmlouvavý. Zbývá jen tak 30 minut. Je třeba střílet pomalu, po každé ráně dostatečně odpočinout, ale ta zima je strašná. A takhle nějak se probíjíte ke konci závodu. Myšlenky se točí okolo medaile, nevíte, jak jsou na tom ostatní. Všichni čumilové (trenéři a doprovod) stojí u obrovské výsledkové tabule a čekají, komu povolí nervy, kdo povolí únavou. Přijde poslední rána. Někdy se povede spustit hned, ale většinou ji zkusíte dvakrát i třikrát. Tak je tam. Konec závodu. Mám toho plný kecky!! A co trenér? Usmívá se, asi jsme na tom dobře!!! Máme placku!!!!

Tak takhle nějak to probíhá. Pak přijde radost z pěkného výsledku, ale někdy přijdou i slzy, protože se to nepovedlo. V součtu je to 60 závodních ran a k nim

ještě okolo 50 nástřelných. Jen doplním, že muži a junioři střílí závodních ran 120, tzn. 3x40 ran v čase dvě a tři čtvrtě hodiny. Kdo postoupí do finále, má navrch dalších 45 a zase nějaké nástřelné k tomu. Je to nejnáročnější disciplína sportovní střelby.

Dařilo se i Petru Nymburskému, který na mistrovství republiky zvítězil jak v závodě vleže, tak i v tomto závodě polohovém. K tomu pak zvítězil ve finále polohovky a další dvě stříbra veze ze soutěže družstev. Je to, tuším, třináctý titul mistra republiky, který vystřílel. Naopak se vůbec nedařilo Dominiku Klimešovi a Petru Zíkovi. Oba nosí brýle a ostré slunce v terči jim zkazilo celý závod. Zato Klárka Zíková vleže střelila svůj osobní rekord a byla náramně spokojená. Jinak Šárka byla v jednotlivcích polohovky pátá, 2 body od individuální medaile a Katka vleže osmá, také 2 body od bronzu. Holky jsou dobré, co???

Ještě prozradím motivaci, kterou měly. **Za jakoukoli medaili nový oblek pro Vlad'ku a Katku.** Pro Šárku si ještě něco vymyslím, oblek má nový z loňska. Samozřejmě nešlo o šaty do tanečních, ale o komplet střelecký. Ty šaty by nás vyšly podstatně laciněji. Takhle to bude za 2 x 25 000 Kč. S výsledky byl spokojen i starosta a slíbil pro medailistky také odměnu.

Sezónu jsme uzavřeli medailově a teď se zase vrátíme do tělocvičny na vzduchovku. Příště třeba něco o nábojích, kterými střílíme, nebo o další medaili.

Přeji tedy všem pevnou ruku a jasné oko.

Nymburský

POZVÁNKA NA VERNISÁŽ
VÝSTAVY OBRÁZKŮ, MALŮVEK
A KRESBIČEK JULIE

VÝSTAVA BUDE ZAHÁJENA V ÚTERÝ
3. 11. 2015 OD 13.30

VE VSTUPNÍ HALE MĚSTSKÉHO ÚŘADU V ČERNOVICÍCH

SOUČÁSTÍ VERNISÁŽE BUDE AUTOGRAMIÁDA, PRO KAŽDÉHO NÁVŠTĚVNÍKA MÁ AUTORKA PŘIPRAVENOU KRESBIČKU

DROBNÉ OBČERSTVENÍ PŘIPRAVÍ ŽÁCI ZŠ SPECIÁLNÍ A PRŠ ČERNOVICE.

VÝSTAVA BUDE VOLNĚ PŘÍSTUPNÁ DO 20. 11. 2015.

PROPOZICE

sportovní střelecká soutěž mládeže ze vzduchovek VC města Černovic

Pořadatel: SSK Černovice
Místo konání: tělocvična ZŠ Černovice
Datum konání: neděle 8. listopadu 2015
Disciplína: VzPu – 30 soutěžních ran vleže,
Kategorie: jednotlivci: mládež s oporou – vleže
do 12 let – vleže
do 14 let – vleže

Startovné: pro nečleny AVZO – kraje Vysočina 50,- Kč

Organ. výbor:
Ředitel soutěže: Nymburský Petr
Hlavní rozhodčí: Příbyl Miloslav
PHK: Matějka Milan
Rozhodčí na pal. č.: Příbyl Miloslav
Zbraně a střelivo: vlastní v souladu s NPSS

Terče: mezinárodní terčový pás – kartonky (dle ISSF) – po 1 ráně do terče, el. posuv.

Hodnocení: národní pravidla pro VzPu na 10 m v poloze vleže, **platná od 1. 9. 2013.**

V případě rovnosti bodů rozhodují středové desítky i při absolutním nástřelu.

Protesty: do 15 min. po zveřejnění výsledků s vkladem 500 Kč do rukou HR

Disciplína: **VzPu vstoje – exhibice** – 15 soutěžních ran – finále bez základního závodu – max. 12 střelců.

Hodnocení: Dle pravidel ISSF pro **finále VzPu 40 pro rok 2012** – hodnoceno bez pomoci jakéhokoli zařízení s přesností na 0,1 bodu.

Zásahy všech střelců budou snímány web kamerami a promítány na plátno spolu s aktuálním pořadím po každé ráně.

Protesty: Nepřípustné

Časový rozvrh:	od 8.00 hod.	– Presentace
	8.15	– nástup, slavnostní zahájení, poučení
	8.30	– 1. směna VzPu 30
	9.30	– 2. směna – VzPu 30
	10.30	– 3. směna – VzPu 30
	12.00	– exhibice – finálová střelba vstoje

POZOR! Pro urychlení závodu může být časový posun začátku směny!!!

Tech. poznámka: Pro všechny účastníky nutná obuv na přezutí!!!

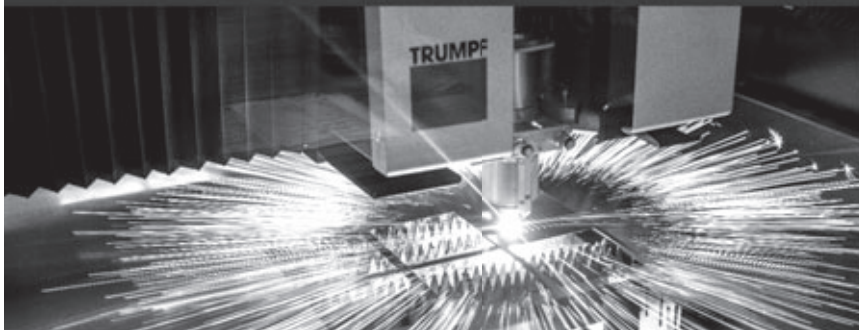
Informace a přihlášky na adresu:
Nymburský Petr, Rytov 28, 395 01 Pacov
tel. 724 524 227, e-mail: petrnybursky@cbox.cz

Touto cestou bych ráda poděkovala všem stálým a věrným zákazníkům, kteří po dlouhá léta navštěvovali moji prodejnu. Přestože mi s vámi bylo dobře, nadešel čas odpočinout si a přenechat místo mladším.
Děkuji vám

Zdeňka Kolářová

PACOVSKÉ STROJÍRNY

Hledáme pracovní pozice:

- Manipulant
- Obráběč kovů – vrtář
- Zámečnick
- Svářeč

Nabízíme:

- odpovídající mzdové ohodnocení
- příspěvek na dopravu (500 – 1 500 Kč)
- příspěvek na závodní stravování
- příspěvek 500 Kč na životní pojištění
- příplatek nad rámec ZP
- jubilejní odměny až 10 000 Kč

www.pacovske.cz

V PŘÍPADĚ ZÁJMU ZAŠLETE ŽIVOTOPIS:

✉ personalni@pacovske.cz

☎ +420 724 589 699,

☎ +420 565 410 213

PACOVSKÉ STROJÍRNY, a.s.

Nádražní 697, 395 01 Pacov,

Tel.: +420 565 443 111-14

www.pacovske.cz

SAFICHEM group

ZÁKLADNÍ ŠKOLA SPECIÁLNÍ A PRAKTICKÁ ŠKOLA ČERNOVICE
DOBEŠOVSKÁ 1, 394 94 ČERNOVICE

VÁS ZVE
NA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

8.12.2015

OD **8:00** DO **15:00**

CO MŮŽETE VIDĚT:

NEJENOM VŠECHNY PROSTORY ŠKOLY, ALE I

V DOPOLEDNÍCH HODINÁCH:

- VÝUKA V JEDNOTLIVÝCH TŘÍDÁCH
- V TERAPEUTICKÉ DÍLNĚ - PRÁCI S PEDIGEM , TKANÍ NA TKALCOVSKÉM STAVU, PRÁCI S TEXTILEM - VŠE SI MŮŽETE VYZKOUŠET

V ODPOLEDNÍCH HODINÁCH:

- VÝUKA V DŘEVAŘSKÉ DÍLNĚ, HODINA VAŘENÍ - PRAKT. ŠKOLA
- ŠKOLNÍ DRUŽINA - KERAMIKA, ZDRAVOTNÍ TĚLESNÁ VÝCHOVA, AKTIVITY V BAZÉNU, SMYSLOVÁ MÍSTNOST,...

**PO CELÝ DEN VÁNOČNÍ VÝSTAVA VÝROBKŮ ŽÁKŮ ŠKOLY A KLIENTŮ
DOMOVA KOPRETINA**

Černovicko – dvouměsíčník MěÚ Černovice, řídí redakční rada, která si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Uzávěrka vždy 20. každý sudý měsíc. Adresa: MěÚ Černovice, Mariánské nám. 718, 394 94 Černovice, telefon 565 492 102, 565 492 959 – městská knihovna, e-mail: knihovna@mestocernovice.cz. Odpovědná redaktorka V. Šenoltová. Registrováno na OkÚ Pelhřimov pod č. 330400292, náklad 450 ks. Tiskne Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o., www.ntp.cz.